

Jernbane fra Frederiksfund til Grønningen vilde skaffe Frederiksfundsseggen den bedste Bane. Det er jeg, nemlig ikke enig i; det er efter min Mening ikke fordelagtigt for Beboerne af Frederiksfund og Omegn at blive førte paa Jernbane til Grønningen, til en Ende af Hovedstaden, hvor de ikke have meget at gjøre. Beboerne fra Landet, der komme til Byen og have Grinde dertil, enten for at affætte deres Produkter eller af andre Grunde, ere i Reglen bedst tjente med at blive førte derhen, hvor de sjællandske Jernbaner nu fører dem; det er i Nærheden af Torvet og den Del af Byen, hvor de have Forretninger. Det er en Betragtning, som har været gjort gjældende tidligere, men jeg tror, det er rigtigt og hensigtsmæssigt endnu i dette Dieblit at minde derom.

Indenrigsministeren: Jeg tror ikke, at der, efter hvad vi have hørt, kan være nogen Tvivl om, at den væsentlige Modstand imod de Bestemmelser, der ere under Forhandling, hidrører fra Uvillie imod det sjællandske Jernbaneselskab (Modsigelse af Berg). Ja, med Hensyn til de to ærede Medlemmer, eller i det Mindste med Hensyn til det ene af de to ærede Medlemmer, der sidst havde havt Ordet, var dette aldeles utvetydigt, og et Medlem, som ved tredie Behandling stemte imod Vedtagelsen af den omhandlede Bestemmelse, erklærede ogsaa i meget skarpe Udtryk, at han misbilligede det sjællandske Jernbaneselskabs Optræden i det Hele. Jeg vil nu sige, at jeg tror, at disse Misbhagssyttringer overdrives, og at det i det Hele taget mere er blevet en Modesag, som staaer i Forbindelse med Publikums tiltagende Fordringsfuldhed, at man idelig og altid rider paa det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg vil her som Modspætning sige til de ærede Herrer, at netop det Lovforslag, der i Aar er vedtaget i dette Thing om et Dobbeltspor til Roskilde, vidner om, at det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse har fuldkommen Die for, hvad Traffiken kræver, og Willighed til at offre ikke saa ganske ubetydelige Summer for at kunne gjøre den saa hensigtsmæssig som mulig. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ryster paa Hovedet, men lige overfor et saadant Faktum, at det sjællandske Jernbaneselskab er villig til at udgive 650,000 Rd., som det ikke kan faae 4 danske Skillings Indtagt af, siger jeg, at en Del af de Klager maa forstumme, som man saa gjerne reiser, fordi dette eller hint Tog, denne eller hin Foranstaltning ikke konvenerer. En selv. Jeg skal fremdeles sige, hvad jeg for Næsten tror at have sagt een Gang før her i Thinget, at det sjællandske Jernbaneselskab er betænkt paa at inødefomme den Tanke, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har nedlagt i sit Forslag under Nr. 1. Der forhandles for Tiden om Anlag af en Station, vistnok ikke i Grønningen, men i den østlige Del af Byen, hvis Hensigt er at sætte

denne i Forbindelse med de sjællandske Baner. — Grunden, hvorfor jeg har foreslaaet det andet Thing at vedtage den omhandlede Bestemmelse, er ikke desto mindre slet ikke den, der ved at gjøre det sjællandske Jernbaneselskab tilpas, men fordi jeg anser det for at være en Betingelse for overhovedet at kunne forskafe Frederiksfund og Oplandet der den bedste Bane, det er muligt at skaffe den. Jeg kan ganske vist overmaade godt skaffe dem Banen til Lillerød, men imod den have jo saa godt som Alle udtalt sig og ment, at de næsten hellere maatte være fri for den end faae den. Nu siger jeg, at, naar jeg ikke er i Stand til at kunne byde det sjællandske Jernbaneselskab noget Æquivalent, er det mig umuligt at faae det til at anlægge nogen anden, bekvem Bane, hvis Udgangspunkt ligger nærmere ved Hovedstaden end Lillerød. Det er min Grund, mine Herrer, og naar man har sagt, at denne Grund dog ikke kunde komme i nogen væsentlig Betragtning lige overfor de store Fordele, det skulde medføre ikke at vedtage Bestemmelsen, saa siger jeg, at jeg tror, at de Herrer forregne sig i Henseende til de store Fordele, som skulde opnaas ved, at Staten overtager det sjællandske Jernbaneselskabs Affærer. Jeg tror, at det i det Hele taget ikke skal kunne negtes, at dette Selskab, om der end kan siges enkelte Ting imod det, i det Hele taget har drevet sine Baner paa en for Publikum tilfredsstillende Maaade. Det skal ikke overses, at der ikke ved nogen Feil eller Forjømmelse fra Selskabets Side er sket et eneste Uheld, en eneste Kvarstning eller noget af den Slags i de 25—26 Aar, som ere forløbne. Altsaa mine Herrer, Følgen af at vedtage det af Mindretallet stillede Forslag, er, at De enten berøver Frederiksfund Udbygningen til overhovedet at faae en Bane, eller at De i alt Fald skaffer den en Bane, som ikke vil fyldestgjøre Egnens Krav. Det er flere Gange udtalt her i Dag, at det slet ikke gjorde Noget, om man ogsaa her vedtog disse Vædringsforslag, thi det var let at faae det arrangeret, saaledes, at Loven dog kunde komme ud. Jeg tror, at man i den Henseende tager meget feil. Jeg vil spørge, hvorledes det vil være muligt at faae denne Lov vedtagen af Landstinget, eftersom den ikke staaer paa Landstingets Dagsorden for Mødet Kl. 4? Dernæst vil jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, om de virkelig tro, at der, selv om Forretningsordenen tillod det, vil være nogen overordentlig Willighed hos Landstinget til at gjøre det? Her foresligger, vel at mærke, mine Herrer, et Forslag, som ikke blot Ministeren anbefaler, men som Landstinget enstemmig, syv af elleve Medlemmer af det ærede Things eget Udvalg, og Thinget selv ved anden Behandling med 9 Stemmers Overvægt har billiget, medens der kun staaer derimod, at Forslaget er blevet forandret ved tredie Behandling her i Thinget med een, siger og skriver een Stemmes